

**Rotterdamsche moort, begaen door den
dijckgraef Duyn Claessen op de ghevanckenisse
des eerw. ende godtsalighen Symon Lucas
Bysterus op de kermisse des dyngsdaechs, den
24 augusti, anno 1621**

bron

*Rotterdamsche moort, begaen door den dijckgraef Duyn Claessen op de ghevanckenisse des eerw.
ende godtsalighen Symon Lucas Bysterus op de kermisse des dyngsdaechs, den 24 augusti, anno
1621. Z.n., z.p. 1621*

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_rot006rott01_01/colofon.php

Let op: werken die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn.

**De Rotterdamsche Moordt, Begaen door den Dyckgraef Duyn
Claessen, op de ghevanckenisse des Eerw. ende Godtsaligen Symon
Lvcas Bystervs, op de Kermisse des dyngs daechs: den 24 Augusti,
Anno 1621.**

NOch duyrt de Tyrannij, die Hollant heeft begonnen
int vangen van de Boo'n, die Godt ons heeft gesonnen
te prediken sijn Woort: Men raest noch min noch meer
ghelijck een wreede Leeuw, off een verwoede Beer.
Dat *VVelsing* is verlost, heeft haer te seer verdrooten,
daerom sy haren dorst, nae bloedt steeds gaen vergrooten:
En loeren om en om, waer sij 't onnoosel Schaep
bespringhen met bedroch, t'sij wacker oft int slaep.
Bijsterus heeft gheproeft haer goddeloose laghen.
wanneer s'hem onversiens, met vele wreede slaghen
te Rotterdam ghevaen, wech namen inde poort,
En voerden hem des nachts stracks nae den Hage voort.
Al waer hy sijnd' ghebracht, seer nauw is opghesloten,
en in een eng' diep gat, tyrannich afghestoten:
Als oft een moorder waer, off een oproerich gheest:
Daer selfs d'autheur alleen den Dyckgraef is gheweest.
Is dat het Volck beroert, datmen Godts woordt vercondicht,
en waerschouwt voor sijn toorn, die gh'een, die aen hem sondicht?
Doch Christus Godes Soon, heeft selff dees naem gehadt,
en is daerom vervolgt gheweest van stadt tot stadt.
Die self d'Oproerders sijn, d'onnoosele beclaghen,
van oproer en ghewelt; En doense wreed'lijck plaghen
met eenen schijn van recht, op dat t'ghemeyne Volck
t'ghesicht verduystert werd', als door een nevel wolck.
O goddeloos gheweldt! t'welck wy in onse daghen
van onse Ov'richey, onschuldich moeten draghen.
Tis wonder dat't Godt lijdt, dat mensche teghen mensch'
soo grooten macht ghebruyckt, nae appetijt en wensch'.
En soo hier teghen sich versetten trouwe herten,
vervultmen stadt en landt met droeve clacht en smerten;
Iae selfs t'onnoosel bloedt der Borghers men niet spaert,
daer't met sorghvuldicheyt behoort te sijn bewaert.
Wilt ghy verseeckert sijn? Comt sonder achter-laten,
besiet met droef ghetraen, ons' Rotterdamsche straten
besprenght met Menschen bloedt, met Lijcken droev' besaeyt,
ghestort, ghevelt, vermoort, door Plat-voets wrev'licheyt.

Die nimmermeer en rust, maer allesints loopt gapen,
waer hy den Remonstrant met Crijchsvolck mocht betrapen;

Om haer te plonderen, schoffieren, en te slaen,
en opt ghestolen goedt te moghen cost'lijck gaen.

Waer hy met eens te vreen, men soudet moghen lijden:

Maer hy en houdt niet op haer daeg'lijcks te bestrijden,
met stael, met cruyt en loot, door een bloet-gier' ghemoet,
ghelijck ons dese Moordt te wel bemercken doet.

Vier ligghender int zandt, wiens sielen nu verscheyden,
de siele des Tyrans voor Godts ghericht verbeyden.

Veel liggen noch in smert, door t'valsch vergiftet loot,
twelck haer elck ooghen-blick doet suchten om de doot.

Waer is het oyt ghehoort, dat om Religie zaken,
men in soo vrijen Landt, nae Borgher bloedt sal haken?

Den Borgher men verstoot, den vreemden men vereert.

Men maect het kindt tot slaeff, den bastaert t'landt regeert.

Het kindt men wreet vermoort, den vreemden laetmen leven.

Men wil t'vermoorde kindt gheen dach begraefnis gheven,
maer stootet inder nacht door schelmen inder aerd,
ghelijck oft licht, noch vriend', noch ouders ware waerd.

Tverbastert vreemt ghespuys, dat haddet sich te schamen
dat tot Begraeffenis soo vele borghers quamen,

als eertijts is gheschiet. Sy willen schaemt' ontgaen,
maer met veel meerder schand, sy nu sijn overlaen.

Hier by heeft den Tyran voor hem wel streng' ontboden
de Ouderen, van een, der nacht begraven dooden,

Om hem na synen wil t'antwoorden op sijn vraegh':

Het moorden van haer soon docht hem te cleyne plaegh.

Hy most noch verder gaen, en d'ouders meerder quellen,
en haer bedruckt ghemoedt met meerder druck ontstellen:

Want als de moeder hem niet antwoord' nae sijn sin,
hy doets' in kercker gaen, en sluytse vast daer in.

De moeder sluytmen op met siecke swacke leden,
twelck niet en mach bestaen met eenich recht oft reden.

De moorders laetmen gaen: men taelt niet eens nae haer,
ghelijck oft moorden goet, en loffelicken waer.

Veel van de Borghery die t'moordt loot sijn ontloopen,
doet hy haer weerstands lust in kerckers dier bekoopen,

tsij wie sy sijn, off man, off wijf, off jonck, off out;

Gheen dinck en is soo boos, dat den Tyran berout.

Is dat, ô Bataviers! gheen tyrannij bedreven?

Iae meer dan tyrannij. Wie soud' sich gaern begheven

in sulcken heerschappij, daer Godt gheen woonst' en heeft,
maer d'eerste Moordenaer met volle lusten leeft?

Beclaecht met my den standt van onse droeve Landen,
en ghevet Godt de saeck, en strenghe wraeck in handen:
Hy sal de wraeck wel doen; Ons vyants over-moet
Sal hy met toornicheyt, haest treden onder voet.
Doch laet ons Godes hulp, in lijdsaemheyte verwachten,
en nae syn heylich Woordt, en Tempel vyerich trachten;
Hoe seer den duyvel raest, tot af breuck van sijn kerck:
Hy woede soo hy wil; God is hem veel te sterck.

FINIS.